

Meezingen met het Marker Mannenkoor

Hijzen en zeilen (melodie The Wild Rover)

Een motorjacht, speedboot, je wordt toch doodziek,
waar is het avontuur, waar is de romantiek?
Weg met stalen boten, wij willen slechts hout,
Wij willen gaan varen op iets stoers en iets ouds.

Refrein: Want we hijzen de zeilen,
ja, ik zeil en ik hijs.
Ja, we hijzen de zeilen,
tot het eind van de reis.

Een tjalk en een punter, dat is toch niks waard,
geef mij maar een botter met links rechts een zwaard.
Een boom in de fok en de schoot in de hand,
zo varen de bidders door ons vaderland.

Refrein.....

Door weer en door wind, bij de vloed en bij eb,
het deert niet zolang ik de goeie shuit heb.
En soms val je droog, dat is op het wad,
daar vangen we vissen en worden kletsnat.

Refrein.....

En soms maak je slagzij, je waagt soms teveel.
Overstag is dan beter anders blijf je niet heel.
Weer nieuw opgeschilderd na wat averij,
en de volgende dag zeil je weer vrij en blij.

Refrein.....

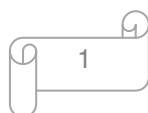
De visser van Capri

Als op Capri de rode zon weer in zee verzinkt
en de maansikkel zilv'rig aan de hemel blinkt.
Gaan de vissers van Capri met snelle boten uit.
Leggen netten in zee en hopen op rijke buit.
Slechts de sterren geleiden hen aan het firmament,
met hun beelden die elke visser al heel lang kent.
En van boot tot boot dit oude lied weerklinkt.
Hoor van ver hoe het zingt.

Bella, bella, bella Marie, slechts voor jou zing ik mijn droommelodie.
Bella, bella, bella Marie, vergeet mij niet.

Little Ship

Little ship is sailin, sailin cross the sea.
Bring my lovin baby, safely home to me.
Oh the nights are lonely, my heart feels such pain.
Little ship please hurry, bring her home again.
See her through the trouble, keep her safe out there.
Little ship keep sailin, till you reach the shore.

Then I'll hold my loved one in my arms once more.

Brandend Zand

Brandend zand en een verloren land en een leven vol gevaar.
Brandend zand berooft je bijna van't verstand en dat alles komt door haar.

Zwarte Nino, jij wou Nina, die met Rocco was verloofd.
En toen Rocco werd gevonden, werd jouw onschuld niet geloofd.

Brandend zand en een verloren land en een leven vol gevaar.
Brandend zand berooft je bijna van't verstand en dat alles komt door haar.

In de haven van Marseille danst jouw Nina nu voor geld.
Slechts de golven zingen zachtjes, wat van Dino wordt verteld.

Brandend zand en een verloren land en een leven vol gevaar.
Brandend zand berooft je bijna van't verstand en dat alles komt door haar.

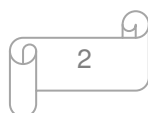
Adio Adio

't Was een visser uit een dorpje aan de Middellandse Zee,
die ik met vakantie heb ontmoet.
En samen zaten wij des avonds in een klein café,
ik was verliefd, ik weet het nog zo goed.
Hij beloofde mij te schrijven, toen ik afscheid van hem nam,
maar hij heeft een ander al misschien.
Ik denk nog elke avond aan dat dorpje bij de zee,
maar ik zal die visser nooit meer zien.

Adio, adio, adio, visser met je raven zwarte haar.
Adio, adio, adio, misschien tot volgend jaar.

Denk ik terug aan dat cafeetje, waar we zaten met ons twee.
Dansten daar tot midden in de nacht.
Wij dronken rode wijn daar bij de Middellandse Zee,
aan een afscheid had ik nooit gedacht.
'k Heb alleen nog maar die foto van ons tweeën in de zon,
waar ik toen met jou nog dansen kon.
Maar volgend jaar ga ik terug, waar ik je heb ontmoet,
waar ons mooie avontuur begon.

Adio, adio, adio, visser met je raven zwarte haar.
Adio, adio, adio, misschien tot volgend jaar.

Gezamenlijk slotnummer: Zeemansliederen Medley

Opa, kijk ik vond op zolder een foto van een ouwe boot.
Is dat nog van voor de polder, van die oude vissersvloot.
Jochie, dat is een gelukkie, ik was dat prentje jaren kwijt.
'k Heb nu weer een heel klein stukkie, van die goede ouwe tijd.
Daar is het water, daar is de haven, waar j'altijd horen kon "we gaan aan boord".
De voerman laat er nou paarden draven en aan de horizon leit Emmeloord.
Eens ging de zee hier tekeer, maar die tijd komt niet weer,
Zuiderzee heet nou IJsselmeer.
Een tractor gaat er nou greppels graven, 'k zie tot de horizon geen schepen meer.

De golven die zongen: "kom mee met mij,
dan heb je de ruimte, dan ben je weer vrij".
De golven die zongen het lied van de zee.
Ze riepen hem aan en ze lokten hem mee.

Op de woelige baren bij storm en bij wind,
denkt hij steeds aan zijn blondje, dat vrolijke kind.
Zij leeft in zijn harte, zij leeft in zijn bloed.
Hij hoort steeds haar stemme bij de eb en de vloed.

Op een zeemansgraf staan nooit geen rode rozen,
op een zeemansgraf staat zelfs geen houten kruis.
Niemand weet waar hij zijn rustplaats heeft gekozen,
op die stille plek zo mijlen ver van huis.
Niemand weet waar hij zijn rustplaats heeft gekozen,
op die stille plek zo mijlen ver van huis.

West, zuidwest van Ameland, daar ligt een kolkje diep.
Daar vangt men schol en schellevis, maar mooie meisjes niet.
Hoog is de zolder, laag is de vloer.
Mooi is het meisje, maar lelijk is d'r moer.

Toen 'k laatst uit Suriname kwam, zag ik van ver een schip.
Ik dacht dat 't aan de wolken hing, maar het zat op een klip.
Hoog is de zolder, laag is de vloer.
Mooi is het meisje, maar lelijk is d'r moer.

Hoor je het ruisen der golven, hoor je het lied van de zee.
Vaar met me mee om de wereld mijn kind, kom kus me en ga met me mee.
Vaar met me mee om de wereld mijn kind, kom kus me en ga met me mee.

Aan d'oever van de IJssel staat een veerhuis,
daar woont een meisje, Greetje is haar naam.
Je zult haar daar helaas niet meer ontmoeten,
want Amor heeft ook hier zijn werk gedaan.
Je zult haar daar helaas niet meer ontmoeten,
want Amor heeft ook hier zijn werk gedaan.

Als de klok van Arnemuiden welkom thuis voor ons gaat luiden,
wordt de vreugde soms vermengd met droefenis, als een schip op zee gebleven is.

Daar in dat kleine café aan de haven, daar zijn de mensen gelijk en tevrede.
Daar in dat kleine café aan de haven, daar telt je geld, of wie je bent, niet meer mee.

Op de sluizen van IJmuiden heb ik jou vaarwel gekust.
Op dat plekje bij de haven stelde jij mij weer gerust.
Kon mijn tranen niet bedwingen, afscheid nemen deed ons zeer.
Op de sluizen van IJmuiden daar zien wij elkander weer.
Op de sluizen van IJmuiden daar zien wij elkander weer.

Marker Volkslied

Klein is het plekje te midden der zee
laag zijn de dijkjes en smal is de ree
rank zijn de scheepjes, ontalrijk het vee
waar wij beminnen de rust en de vree

Refrein:

Kleine plek, ons 't liefst op aarde
erfdeel der vaad'ren door strijd en gevaar
nimmer verliest ge voor ons uwe waarde
dat dan de Heere u veilig bewaar

Klein zijn de huisjes met heldere kleur,
fris zijn de landjes in zomerse fleur
rein zijn de kamertjes, gastvrij de deur
bloemige kleedjes te kust en te keur

Refrein:

Kleine plek, ons 't liefst op aarde
erfdeel der vaad'ren door strijd en gevaar
nimmer verliest ge voor ons uwe waarde
dat dan de Heere u veilig bewaar